

هری پاتر، داستانی آخرالزمانی

سیدعلی کاشفی خوانساری

منتقدان ادبی، همگی، کم و بیش از این اتفاق اظهار شگفتی یا حتی ناخرسندی کردند. داستان‌های هری پاتر از منظرهای گوناگون، داستان‌های کمازشی شمرده می‌شود. نقدهای فراوانی نوشته شده که عناصر مختلف این داستان را که از سایر کتاب‌ها و داستان‌ها وام گرفته شده، برشمرده‌اند.

ضعف‌های تکنیکی داستان، توسط روزنامه-نگاران بررسی و اشتباهات نویسنده در پیرنگ و ناهمانگی جلد‌های مختلف با هم آشکار شده است. نویسنده‌گان مشهور هم طبیعی است که از این کتاب انتقاد کرده باشند؛ چرا که نوشته‌کسی است که بیش از چاپ این کتاب، نه تنها کتابی ننوشته که هیچ قصه‌ای هم در مجلات به چاپ نرسانده است. البته، من شخصاً منکر برخی ارزش‌های داستانی هری پاتر نیستم؛ گرچه این توانایی‌ها به شکلی جوشنشی و فطری و حتی اتفاقی به دست آمده باشد. با این حال، یقین دارم نباید دلایل این موج جهانی و شهرت افسانه‌ای را تنها در تکنیک و زیبایی‌های اثر جست و جو کرد. با آن دیدگاه‌های بدینسانه هم که همه این توفيق را تاشی از همدستی رسانه‌ها و بنگاه‌های اقتصادی می‌دانند، همداستان نیستم. در این نوشته کوتاه،

سلسله داستان‌های هری پاتر، پدیده و اتفاقی بزرگ و جهانی است. گرچه با سلطه رسانه‌ها و فراغیری تنش‌های روانی اجتماعی، در سال‌های اخیر، اقبال بیش‌بینی نشده و همگانی به پدیده‌های هنری، در موارد متعدد روی داده و روی می‌دهد (مثلًاً شهرت و قدرت افسانه‌ای مایکل جکسون و فیلم تایتانیک و مواردی از این دست)، با این حال میزان و چگونگی اقبال به هری پاتر، هم‌چنان اتفاقی خاص و شگفت‌آور است. میزان فروش این کتاب، ترجمه سریع آن به ده‌ها زبان، ساخت فیلم، کارتون، بازی رایانه‌ای، اسباب‌بازی‌ها و ... همه خبر از یک اتفاق می‌دهد. فراموش نکنیم که هیچ داستان جدید ویژه کودکان، به مسئله‌ای جهانی تبدیل نشده بوده است. از افسانه‌های کهن که بگذریم، شاید مشهورترین داستان‌های کودکان که به عمومیت جهانی دست یافته‌اند، مسافر [شازاده] کوچولو و یا جوجه اردک زشت باشند که باز در مقایسه با ابعاد اقتصادی و اجتماعی تأثیر هری پاتر، رنگ می‌بازند.

پرسش این است که علت این توفيق و اقبال جهانی چیست؟ هری پاتر، چه ویژگی‌هایی داشته که این رویکرد عظیم را به ارمغان آورده است؟

جادب‌ترین آن‌ها پیشگویی‌ها بوده‌اند؛ از کتاب مکاشفات یوونا گرفته تا نوشته‌های نوستراداموس، شاه نعمت‌الله ولی و دیگران.

شباخت‌هایی که سبب می‌شود هری پاتر را در ردیف داستان‌های آخرالزمانی طبقه‌بندی کنیم، از این قرارند:

۱. خطری بزرگ همه انسان‌ها را تهدید می‌کند.

۲. این خطر، تنها توسط عدد محدودی شناخته و درک می‌شود.

۳. این انسان‌ها که سیروس‌لوک، حکمت و زندگی خاصی دارند، برای نجات کل جهان در برابر آن خطر به یا می‌خیزند.

۴. یک منجی که با حکم الهی باقی نگاه داشته شده است، به نجات نوع بشر می‌آید.

۵. مواجهه منجی و خطر جهانی، مواجهه تمام خوبی‌ها و تمام بدی‌هاست.

در این مواجهه از نیروهای مافوق طبیعی استفاده می‌شود.

۷. عاقبت خوبی بر بدی پیروز می‌شود.

این هفت ویژگی که زیرینای کلی داستان هری پاتر را شکل می‌دهد، انگاره‌ها و گزاره‌هایی کاملاً آخرالزمانی‌اند. هری پاتر کسی است که توسط نیروی مافوق انسانی (خدا)، باقی نگاه داشته شده و زنده و محفوظ مانده است. توانایی و قدرت اعجاب‌آور او خداداد است و ربطی به آموزش و فraigیری و ریاضت ندارد. او نظر کرده و مؤید است.

هری پاتر یادآور کهن الگوی چیرگی کودک معصوم، بر طاغوت جبار است (موسی در آیه عیسی در گهواره، داود نوجوان در برابر جالوت. انتخاب شموئیل نوجوان برای رهبری

ادعا دارم که هری پاتر نادانسته، به بزرگ‌ترین مسئله و نیاز روز جهانی پاسخ داد و ناخودآگاه، با روح زمانه همسو و همنوا شده و این توفيق عظیم، حاصل این همنوایی و هم‌صدايی است.

به نظر من، هری پاتر یک داستان آخرالزمانی یا آپوکالیپس است (هر چند که عناصر جذابیت‌های عوامانه هم به آن افزوده شده است). داستان‌های مکافه یا آخرالزمانی، داستان‌هایی هستند که درباره پایان جهان و به سرانجام رسیدن تاریخ صحبت می‌کنند.

اعتقاد به آخرالزمان، یک کهن الگو و باور مشترک و دیرینه بشری است. انسان‌ها فارغ از دین و آیین و نژاد خویش در طول تاریخ، برایین باور بوده‌اند که عمر جهان روزی به پایان خواهد رسید. براساس این باور، مسیر کلی اتفاقات تاریخ، به یک نقطه پایان می‌انجامد و آن جا تکلیف همه مسائل روش خواهد شد. در طول تاریخ و در فرهنگ‌های مختلف، داستان‌هایی آخرالزمانی گوناگونی نگاشته شده که مشهورترین و

● به نظر من، هری پاتر یک داستان آخرالزمانی یا آپوکالیپس است (هر چند که عناصر جذابیت‌های عوامانه هم به آن افزوده شده است).

داستان‌های مکافه یا آخرالزمانی، داستان‌هایی هستند که درباره پایان جهان و به سرانجام رسیدن تاریخ صحبت می‌کنند.

نام «هرمجدون» و در کتب ملاحم و الفتن اسلامی با نام «قرقیسیا» می‌شناسیم.

از این مختصر که عرض شد و با دلایل جزیی، اما فراوان دیگر، ارتباط هری پاتر با داستان‌های آخرالزمانی آشکار می‌شود. اما مگر داستان‌های آخرالزمانی، مهم‌ترین مسئله و نیاز دنیای امروز است؟ شاید برخی بپندارند که در دنیای مادی و عقلانی امروز، بحث آخرالزمان، بحثی فراموش شده و متروک است، اما حقیقت کاملاً بر عکس است.

اندیشیدن به آخرالزمان، مهم‌ترین دغدغه بشر، در دو دهه اخیر بوده است. نوستراداموس، با اشاره صریح به نام ایران، سال ۱۹۸۹ را سال غلبه «محور شرارت» و تصرف جهان توسط ایرانیان و آغاز جنگ‌های «پایان تاریخ» ذکر کرده بود. وقتی این سال گذشت، همه توجه‌ها به روز ۶/۶/۱۹۹۶ معطوف شد؛ چرا که عدد ۶۶۶ را آشکار می‌کرد که مکاشفات یوحنا، از آن به عنوان عدد تعیین‌کننده «جنگ پایانی» نام برد بود. همزمان با افزایش احساسات و نگرانی‌های جهانی، عده‌ای چشم به راه سال ۱۹۹۸ ماندند که حاصل جمع سه عدد

بنی اسرائیل). ولدمورت هم اهریمن یا چهره منفی فرازمانی است که از کهن الگوی دجال یا آنتی کریست، الهام گرفته شده است.

در طول داستان، درمی‌یابیم که او در دوره‌های گذشته، با اسمی دیگری ظهور کرده است. او فردی غیراخلاقی، شقی و نژادپرست است. وی خون را مایه برتری می‌داند و فضیلت‌های اخلاقی و انسانی را هجو می‌کند و معتقد است بیشتر مردم دنیا که خلقت و خون اصیل ندارند، لایق مرگ‌اند. نشان روی پیشانی هری پاتر، اقتباسی صریح

از آن جمله کتاب مکاشفات یوحنا (۱۸:۱۵-۱۳:۱۵) است که دجال نشانه‌هایی روی پیشانی دشمنان باقی می‌گذارد.

کهن الگوی مادر مهربان و فداکار، در داستان نقش تعیین‌کننده‌ای دارد. مادر هری یک نوایمان تلقی می‌شود که با همه وجود، به خوبی‌ها سر سپرده و جان خوبی را ایشار کرده است. روح او یاریگر هری و عشق او گره‌گشای هری در دشواری‌هast. در این داستان، خانواده و اخلاق، به خوبی تکریم می‌شوند و جادوگران، سالکانی هستند که گرچه ظاهری رندانه و ملامتی وار دارند، در باطن افرادی کاملاً اخلاقی و انسان‌دوست هستند.

● هری پاتر، دانسته یا نادانسته، قصه مقابله نهایی خیر و شر است؛ همان نبردی که در ادبیات مسیحی، با نام «آرمادگون» و در ادبیات یهودی به نام «هرمجدون» و در کتب ملاحم و الفتن اسلامی با نام «قرقیسیا» می‌شناسیم.

آن‌ها در زندگی ظاهری، چیزی از عالم باطنی خود را بر نام حرمان آشکار نمی‌کنند و در کسوت افراد فروdest جامعه، بدون آزار دیگران و استفاده از توانایی‌های خود، به زندگی عادی مشغول‌اند؛ گرچه در عالم معنا جایگاهی فراتر از عوام و اهل غفلت دارند.

هری پاتر، دانسته یا نادانسته، قصه مقابله نهایی خیر و شر است؛ همان نبردی که در ادبیات مسیحی، با نام «آرمادگون» و در ادبیات یهودی به

عده بود و پس از آن چشم به راه ۱۹۹۹ ماندند که آن معکوس ۶۶ بود. یک نظرسنجی که در سال ۱۹۹۸، در مجله تایمز به چاپ رسید، نشان داد که ۵۱ درصد مردم آمریکا اعتقاد دارند که آخرالزمان فرا رسیده است.

همزمان با نزدیک شدن سال ۲۰۰۰، هزاره‌گرایان (millennialists) سمینارها و همایش‌های متعددی برپا کردند. سندروم ۲۰۰۰ فraigیر شد و جامعه‌شناسان، از ظهور جنون هزاره‌ای خبر دادند. نقل مکان به مکان‌های خاص، خودکشی‌های دسته‌جمعی، ظهور ده‌ها مسیح و مهدی ساختگی، در این سال گزارش شد. مکاتب انتظار (messianism)، در میان مسیحیان، اقبال و اشاعه یافتنند. کارشناسان و کهنه‌پژوهان، به جست‌وجوی دجال و سفیانی و

● مسئله آخرالزمان، هر چند که در رسانه‌ها و کَزارش‌های رسمی کمتر نمود داشته، مسئله اصلی دنیای امروز، به ویژه غرب و به‌طور خاص آمریکاست. برای همین، هری پاتر که در انگلیس، تنها از سوی خوانندگان و مجلات عامه‌پسند مورد توجه قرار گرفته است، در آمریکا مورد توجه شدید منتقدان صاحب‌نام و جشنواره‌های دینی و اجتماعی قرار می‌گیرد.

سیدحسنی و دیگر چهره‌های آخرالزمان براساس متون یهودی، مسیحی و اسلامی در میان چهره‌های سیاسی جهان پرداختند. دهه‌ها فیلم آخرالزمانی در این سال‌ها ساخته شد؛ خواه آخرالزمانی‌های دینی و خواه آخرالزمانی‌های طبیعی، تکنولوژیک، علمی - تخیلی و استطوره‌ای که پایان جهان را ناشی از حمله موجودات فضایی، مشکلات محیط‌زیستی و یا نافرمانی صنایع بشری می‌دانند.

فیلم‌هایی مثل ماتریکس، ترمیناتور، ارباب حلقه‌ها، مومنایی، بازگشت مومنایی، عقرب‌شاه، بیگانه، روز استقلال، گودزیلا، عنصر پنجم، جنگ ستارگان، پایان روزگار، برخورد عمیق، قله دانته و.... جهان امروز، شاهد انسجام و قدرت یافتن یهودیانی است که چشم به راه ظهور مسیح‌اند. همین طور مسیحیان راست‌گرایی که بازگشت مسیح را انتظار می‌کشند و مسلمانانی که موعود آل محمد را به انتظار نشسته‌اند و زرده‌شیان و هندوانی که بنابر باورهای خویش، زمانه را با آن چه درباره آخرالزمان شنیده‌اند، هماهنگ می‌یابند.

در آمریکا اقبال شدید به امور مذهبی مشاهده می‌شود. جورج بوش پسر که مردی لائیک بود، بنابر ادعای خودش در یکی از صحبت‌های سال ۱۹۹۵، شاهد حلول روح القدس در خود بوده و ایمانش را تجدید کرده است.^(۱) او به جریان راست‌گرای افراطی مسیحی و یهودیان اصولگرای صهیونیست می‌پیوندد و از حمایت پروتستان‌های بنیادگرا بهره‌مند می‌شود. وی بنابر باورهای دینی و باور عمیق به فرارسیدن آخرالزمان، عبارت‌های «عدالت بی‌پایان» و «جنگ صلیبی دوم» را به کار برد و اولین رئیس

بی‌ بصاعع، کمک‌های ناچیز دریافت می‌کرده و بیش‌تر عمر را به سکونت‌های کوتاه‌مدت در شهرهای مختلف و مناطق دورافتاده پرداخته است. هم‌چنین، از حمایت خانواده محروم بوده، در تحصیلات و کسب درآمد، همواره با شکست روبرو شده و تحت فشار فقر و فشارهای روحی و اجتماعی و به برکت این ریاضت‌ها، انزوا و خلوت فردی خویش، به مکاشفات و الهامات دست یافته است. برای همین، منفصل از دنیای رسمی ادبیات، نشریات و ناشران، در گوشی یک خیابان مستضعف‌نشین، در حالی که کالسکه دختر گرسنه‌اش را - که نام پدری در شناسنامه او ثبت نشده - در کنار خود دارد، بزرگ‌ترین داستان زمانه را خلق کرده است؛ داستانی که نه با قواعد فانتزی می‌خواند و نه با رئالیسم جادوی یا سورئالیسم. داستانی که به تمام معنا یک حماسه است؛ حماسه‌ای برای انسان امروز که قلبش به او گواهی می‌دهد که نبرد نهایی خوبی و بدی نزدیک است و انسانی که با همه وجود، مشتاق پیروزی نیکی‌ها برزشتی‌هاست.

پی‌نوشت

۱. وجود مدعايان دروغين، آخرالزمانی بودن، مهدويت و... همه به باور وجود اعتقادی جمعی به روز رهایی جهانی نظر دارد. چراکه براساس یک چارچوب نظری، اقبال‌ها ناشی از باورهای عمومی است و برسیر و زمینه ناباوری و بی‌اعتقادی، حتی مدعايان دروغين ظهور نمی‌کنند. مولوی نيز در حکایتی می‌فرماید تا اصل و حقیقت وجود نداشته باشد، نمونه کاذب و تقلبی بروز نمی‌يابد.

جمهور بنیادگرا، از میان راستگرایان افراطی مسیحی است. مسئله آخرالزمان، هر چند که در رسانه‌ها و گزارش‌های رسمی کم‌تر نمود داشته، مسئله اصلی دنیای امروز، به ویژه غرب و به طور خاص امریکاست. برای همین، هری پاتر که در انگلیس، تنها از سوی خوانندگان و مجلات عامه پست مورد توجه قرار گرفته است، در آمریکا مورد توجه شدید منتقادان صاحبان و جشنواره‌های دینی و اجتماعی قرار می‌گیرد و محمل تفاسیر مختلف، از سویه‌ها و رویه‌های گوناگون واقع می‌شود و ده‌ها سایت اختصاصی هری پاتر ویژه خیگان و اندیشمندان ایجاد می‌شود. این که فرق مختلف مسیحی و کلیساهاي مختلف، گاهی این کتاب را تحریم کرده‌اند و گروه‌هایی مثل برخی کلیساهاي پروتستان آمریکایی، در مقابل کلیساي انگلیگان، به دفاع از این کتاب پرداخته‌اند، نشان دهنده ارتباط پنهان، اما عمیق کتاب باورهای دینی است.

حال، با این پرسش رو به رویم که خانم رولینگ، چگونه توانسته در سال‌های پایانی قرن، این دغدغه مشترک جهانی را در کسوت ادبیات و با بيانی غيرمستقیم، اما جذاب، مطرح کند و کتابش این چنین در شرق و غرب عالم فراگیر شود؟ بی‌شك، این توانایی حاصل برنامه‌ريزی و تعقل نبوده، بلکه ناشی از نوعی سلوک فردی در رياضت‌های خاص روانی نويسنده بوده است. رولینگ فردی کاملاً فقیر و تحت فشار بوده است. او از انجمن‌های کمک به افراد بی‌خانمان و